

и тамъ оумрѣ. Написа презъ живѣтанъ си
многѡ списанїета, но по многѡто са из-
губиѡа.

Тойзи фїлософъ дѣто сѣднѡше и дѣто-
са запрѣше дѡмаше секоги и на прїателитѣ
си и на оученицитѣ си, защо очитѣ прїе-
матъ свѣтлината и глѣданѣто ѿ въздѣ-
хатъ, който ѣ околò тѣхъ, а дѡшата прїе-
ма свѣтлина ѿ наѡкитѣ. И пакъ дѡмаше:
коренитѣ на оученїето са горчиви, а пло-
дѡтъ мѡ ѣ сладокъ. Дѡмаше иѡше, защо
три рѡботы трѣба да има, който иска да са
наѡчи: пѣрво, да има Остроѡмїе: второ,
да има ѿ когò да са наѡчи: трѣто, да има
прилѣжанїе за да са оучи. Попытаѡа го: по
какѡ са распознѡватъ оученитѣ ѿ неучены-
тѣ; а той ѡвѣща: по коѣто са распознѡ-
ватъ живитѣ ѿ мѣртвѡитѣ. Дѡмаше: защо
по почтѣни са онїѡ родитѣли, който са из-
ѡчили дѣцѡта ги, ѿ онїѡ, който са ги ток-
мѡ родили: защо тїи имъ са дали токмѡ
живѡтъ, а онїѡ имъ са дали дѡврѡ живѡтъ.
Попытаѡа го: какъ можатъ да прокоѡватъ
въ Школѡта оученицитѣ; а онъ ѡвѣща: а-